

GRONINGER

Vrijdag,

COURANT.

den 23 Mei.

SCHUTTERIJ. PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, gelet hebbende op art. 1, 2, 6 en 9 der wet op de Schutterijen van den 11 April 1827 (*Staatsblad* no. 17), brengen bij deze ter kennis van een ieder, dat de Registers ter inschrijving voor de dienst der Schutterij zullen geopend worden op den 20 Mei aanstaande;

Dat tot deze inschrijving verplicht zijn, en daartoe mitsdien worden opgeroepen alle ingezetenen dezer Gemeente, die in het jaar 1809 zijn geboren; dat in alle tot deze inschrijving zijn verplicht die, welke geboren zijn in 1800 tot 1808 ingesloten, en zich hier ter Stede, sedert de vorige inschrijving, uit andere plaatsen met de woon hebben nedergezet, waaronder ook zijn begrepen de militairen, die sedert dien tijd derzelver paspoort verkregen en zich alhier gevestigd hebben, alsmede de zich in deze Stad gevestigd hebbende vreemdelingen, (waardoor verstaan worden zij, die hun voornemen, om zich in dit Rijk neder te zetten, hebben aan den geleid, hetzij door eene uitdrukkelijke verklaring, hetzij door het werkelijk overbrengen van den zetel van hun bestaan naar hervaarts, zonder dat de tijdelijke uitoefening van een bedrijf of handwerk in eenige ondergeschikte betrekking als zodanig voornemen wordt aangemerkt); dat van de inschrijving niemand der bovengenoemde personen, al vermeende hij tot de vrijgestelden of uitgesloten te behoren, is uitgezonderd, en dus ook niet die personen, welke reeds hun ontslag uit de Schutterlijke dienst hebben bekomen; zullende degenen, die bevonden zullen worden, zich niet voor den 1 Junij aanstaande te hebben doen inschrijven, ambtshalve ingeschreven en door den Schuttersraad verwezen worden tot eene geldboete; terwijl zij daarenboven zonder Loting bij de Schutterij zullen worden ingelijfd, indien het zal blijken, dat er tijdens de verzuimde inschrijving geene redenen tot uitsluiting of vrijstelling te hunnen aanzien bestonden. En ten einde de inschrijving behoorlijk geschied, en zij, die daartoe, volgens de gemaakte bepalingen, verplicht zijn, niet komen te vervallen in de straf, op de verzuimde inschrijving vastgesteld, zoo worden dezelven ten ernstigste aangemaand, om zich van een geboorte-extract te voorzien en zich alzo van hunnen juisten ouderdom te verzekeren; voorts uitgenoodigd, om op de navolgende dagen, des voormiddags van 9 tot 12 uren, zich ter inschrijving te vervoege aan het Bureau van Inkwartiering, in het Raadhuis alhier, daarbij tevens opgeveende de *roode letter* en het *nummer* van hunne woning; te weten: die, welke woenen in de roode letters A, B, C, D, E en F, op Dingsdag, den 20 Mei 1834;
— — — — — G, H, I, K, L en M, op Woensdag, den 21 Mei 1834;
— — — — — N, O, P, Q, R en S, op Donderdag, den 22 Mei 1834;
— — — — — T, U, V, W, X, Y en Z, op Vrijdag, den 23 Mei 1834;

Voorts gelet hebbende op art. 7 van Zijner Majesteits besluit van den 7 September 1828 (*Staatsblad* no. 55), roepen mede bij deze op alle personen, welke, als gehuwd of als weduwnaars met kind of kinderen, in het afgelopen jaar in de gemeente zijn geweest, om uit dien hoofde in de tweede klasse van de algemeene rol der Schutterij te worden gebracht, doch sedert dien tijd de bevoegdheid hebben verloren, om in die klasse te verblijven, en dus alnu in de eerste klasse der voor dit jaar te stellen algemeene Schutters-rol geplaatst moeten worden, om van dusdanige verandering van omstandigheden schriftelijk kennis aan Burgemeester en Wethouders te geven, of zich daartoe ter Stads Secretarij aan te melden; des morgens van 12 tot 1 uur, vóór de aan te vangene inschrijving, en dus uiterlijk tot den 19 Mei aanstaande; zullende, wanneer deze kennisgeving door den belanghebbende moet zijn verzonden, en hij dus dien ten gevolge niet bij de Schutterij zoude zijn ingelijfd, door Burgemeester en Wethouders proces-verbaal tegen hem moeten worden opgemaakt en aan de regthank toegezonden, ten einde op den nalatige toe te passen de strafbepaling van art. 1 der wet van den 6 Maart 1818 (*Staatsblad* no. 12), houdende eene geldboete van ten hoogste f 50 — 00, en eene gevangenis uiterlijk van drie dagen, hetzij ieder afzonderlijk, of wel beide straffen te zamen.

Wijders brengen Burgemeester en Wethouders ter kennis van diegenen, welke hun laatste jaar hebben volmaakt, en bij de Schutterij ingelijfd zijn geworden; dat zij, indien zij zulks verkiezen, hun ontslag kunnen reclamieren, waarom een iegelijk, die van dit recht wensch gebruik te maken, aangemaand wordt, zulks ter kennis van Burgemeester en Wethouders dezer Stad te brengen, door eene verklaring deswege schriftelijk te doen en ter Stads Secretarij te bezorgen, uiterlijk vóór den 19 Mei aanstaande; vermits al degenen, welke zulks niet mogten verrigten, beschouwd zullen worden hun ontslag niet te verlangen en als Vrijwilligers te willen blijven dienen.

En opdat deze komte ter kennis van de ingezetenen, zal dezelve in de *Groninger Courant* geplaatst en voorts aangekondigd worden, waar zulks te doen gebruikelijk is. Gedrukt ten Raadhuis in Groningen, den 7 Mei 1834.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bureau der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens, ten overstaan van derzelver Gecommitteerde, op Vrijdag, den 30 Mei 1834, des voormiddags te 11 uren, in een der Vertrekken van het Raadhuis dezer Stad, publiek, aan de minstbiedenden uit te besteden:

1) Het Repareeren en Onderhouden der Lantaarnen en Reverberes, voor den tijd van een jaar.
2) Een nieuw gedeelte Houten Walbeschieting langs het Zuiderdiep, bij den Jankersluisen-baan.

Groningen den 15 Mei 1834.
Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bureau der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAMA.

De **OBLIGATIE** no. 115 der **NEGOTIATIE** van f 150,000 voor de Stad **GRONINGEN**, in den jare 1833 uitgeloot zijnde, om op den 1 November van dat jaar te worden afgelost, volgens annonce in der tijd gedaan, zon wordt de hender daarvan verzocht, dit kapitaal ten spoedigste ten Stads Kantore te komen afhalen.

VRIJWILLIGE WERVING

voor de Koloniale Troepen in de Oerzeesche bezittingen, bij de Korpsen Kavallerie, Artillerie en Infanterie; alsmede voor alle Afdelingen Infanterie in het Koninkrijk der Nederlanden.

De **KOLONEL**, PLAATSELIJKE KOMMANDANT der Stad Groningen, door Zijne Majesteit den Koning bij voortdurend belast met bovenvermelde Werving, maakt op nieuw aan een ieder bekend, dat, zoo wel als Nederlanders ook vreemden, alle Vreemdelingen, — uitgezonderd heegenaamd geene Manschappen van **BELGISCHE OORSPRONG**, — welke genegen zijn en de bekwaamheid bezitten, om bij voormelde Koloniale Troepen, voor den tijd van zes jaren, onder span van tien Guldens ruftig Centen handgeld, te willen dienen (moetende niet onder zijn, dan 24 jaren ingesloten, hetzij gediend of niet gediend, en de lengte hebbende van 1 el 622 strepen Nederlandsch, of 5 voeten 2 duimen Rijlandsch), te zoodanigen zich alsdan tot dat einde kunnen aandienen bij den Kolonel voornoemd, en wel des morgens van tien tot twaalf uren, en des namiddags van vier tot zes uren, en vervolgens ten allen tijde in het Werfhuys, bij den Serjant van Werving; — moetende zijlieden tevens voorzien zijn van de noodige papieren, waaruit duidelijk blijkt, dat zij, hetzij door vrijloof of anderszins, aan alle militaire verplichtingen in hun land en hunne geboorteplaats voldaan hebben voldaan; alsmede dat op hun gedrag niets te zeggen valt.

Verder kunnen zich op voormelde plaatsen mede aandienen alle geschikte en ongetroude personen, Nederlanders van geboorte, die zich als Vrijwilligers, voor den tijd van zes of acht jaren, onder genot van twintig Guldens handgeld, hier te lande, bij alle Afdelingen Infanterie, willen engageren; mits niet ouder dan tot 36 jaren, die niet gediend, en tot 40 jaren, indien zij te voren reeds gediend hebben; — allen voorzien van bovenverzegde papieren, en de bepaalde lengte hebbende.

Groningen den 19 Mei 1834.

De Kolonel voornoemd:
BAR. V. JNNH. V. KNIPHAUSEN.

OOSTINDIE.

BATAVIA den 25 Januarij.

In onze *Jarvasche Couranten*, van het begin des jaars tot heden ingesloten, leest men de volgende berichten:

BATAVIA den 31 December 1833.

De aardbeving van den 24 November, van welke wij in ons no. 124 melding maakten, is te Benkoelen nog in veel heviger graad, dan te Palembang of te Sincapoer ondervonden, en werd, ter eerstgemelde plaats, door eene geweldige zee-overstrooming gevolgd, waardoor het zeehoofd, benevens de daarbij gelegene kantoor-lokalen van het departement der inkomende en uitgaande regten en van den pakhuismees-ter geheel zijn weggeslagen; terwijl twee gouvernements-schoeners en eenige inland-sche kleine vaartuigen door de hooge zeeën zijn opgenomen en op de rotsen gezet. Ook het Chinesche kamp en andere plaatsen te Benkoelen hebben veel door het water geleden.

De schade, door de aardbeving aangerigt, is mede zeer aanmerkelijk geweest; zijnde er sommige gebouwen ingestort en zeer vele beschadigd.

Gelukkig heeft bij dit onheil niemand het leven verloren, doch eenige kinderen zijn zwaar gekwetst geworden.

Den 3 Januarij 1834.

In het distrikt Panembong, behoorende tot het regentschap Limbangan, in de Preanger Regentschappen, zijn den 22 December j.l., door het plotseling inzakken van den grond van zeker gehucht Tjaritalie, 23 menschen en 9 buffels, benevens de op het gehucht staande woningen en opstallen weggezonden, en door eene zware aardmassa overdekt. Men heeft slechts vijf lijken terug gevonden van de inlanders, die op deze noodlottige wijze het leven hebben verloren.

Den 10 Januarij 1834.

Uit de van Padang ontvangene berichten blijkt het, dat de te Benkoelen, Palembang, Sincapoer, en ook op Java in November j.l. ondervondene aardbeving, waarvan wij de bijzonderheden hebben medegedeeld, zich ook te Padang, gedurende verscheidene dagen, heeft doep gevoelen, en wel op den 24 die maand buitenge-meen hevige hebbende de voornaamste schokken ruim drie minuten in de rigting van het z. z. w. naar het n. n. o. aangelouiden, en alom aanmerkelijke schade toegebracht. De zee was bij die gelegenheid bijzonder onstuimig, en de Padangsche rivier trad buiten hare oevers. De hier en daar opengespleten grond ontlastte water en zwavelachtige dampen, terwijl zich bij elken schok een onderaardsch gedruisch deed hooren.

Op Poelo Chinko en Indrapoera heeft men nog meer schade geleden; zelfs zijn ter eerstgemelde plaats, door de binnenstortende zee, verscheidene woningen weggeslagen, en, zoo men vreest, eenige menschen omgekomen. Voigens getuigenis van zeevaardenden, zijn de schokken tot ver in zee hevig gevoeld.

Van den vuurberg in Agam heeft men eenen zwaren slag gehoord, doch men had overigens geene bijzondere werking van denzelven waargenomen.

RUSLAND.

ODESSA den 22 April.

De orkaan, die alhier vier dagen met korte tusschenpoozen gewoed heeft, is in den nacht van den 16 op den 17 dezer gaan liggen. De vaartuigen op de reede hebben veel geleden; verscheidene hebben de ankers verloren. Bij deze gelegenheid is de reddingboot van groot nut geweest; op den 16den is zij negenmalen ter hulp gesneld van de in gevaar zwellende schepen en heeft nieuwe ankers en touwen aangevoerd.

De geene-gouverneur van Nieuw-Rusland, graaf Worontof, doorreist Tan-rien met oogmerk, om te zorgen, dat de inwoners van levensmiddelen en ook van granen ter behouding worden voorzien.

Te Kertsch heeft men weder eene kostbare antiquarische ontdekking gedaan, bestaande in eenen prachtige sarkophagus van eenen schoen wij marmer. Op het deksel zijn twee kolossale figuren afgebeeld, het eene een grijsaard, die op den linkerarm leunt, en een half opgerold papier in de hand houdt, en het andere eene vrouw, op welker schouder de grijsaard zijne hand gelegd heeft. Op de zijden van de zerk zijn verscheidene groepen in een verhevenen stijl voorgesteld. Het geheel is voortreffelijk bewerkt en getuigt, dat de vervaardiger in den schoonsten tijd der Grieksche kunst moet geleefd hebben.

ITALIE.

TRIESTE den 8 Mei.

Heden morgen tusschen 7 en 8 uren is het koopvaardij-schip *Démétrio*, kapitein Tombedoch, sedert eenige dagen van Alexandria alhier aangekomen, eene prooi der vlammen geworden. De lading bestond in 580 balen katoen, 274 vaatjes arabische goin en visrook en 131 vaten parkenoer, waarvan slechts een klein gedeelte is gered.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 8 Mei.

Men heeft thans hier het officieel bericht ontvangen van het traktaat, tusschen de beide Zeemogendheden en de Regeringen van het schier-eiland gesloten. De admiraal Rigny, in zijne hoedanigheid van minister van buitenlandsche zaken, heeft alle Fransche gezantschappen daarvan door eenen rondgaanden brief onderdrukt en aangeschreven, dat zij zulks ter kennis zonden brengen van de Regeringen, bij welke zij geaccrediteerd zijn, en er tevens bijvoegen, dat de aangegane verplichting alleen de pacificatie van Spanje en Portugal ten doel heeft. Men dient thans af te wachten, op welke wijze dit oogmerk zal ten uitvoer gelegd worden, alvorens eenig oordeel over dit traktaat of deszelfs gevolgen te vellen. Zeker heeft hetzelfde niet dat gewigt, hetwelk velen daaraan hechten willen; want met of zonder dit traktaat ligt in den aard der zaak, dat de te Londen kontrakterende partijen niets liever wenschen, dan de bevrediging van het schiereiland, en dat zij reden hebben, ter bereiking van dit doel, veel op te offeren. De vraag allien is deze, of zulks door eene overeenkomst vroeger, dan anders geschieden zal, zelfs wanneer de wederkeurig ge-gene waarborgen zoo ver gaan, dat men het niet bij eene morele ondersteuning laat berusten, maar voornemens is ijverig werkzaam te zijn. Zoo lang deze vraag niet door de uitkomst beantwoord en het niet daadwerkelijk gebleken is, welken invloed een gemengd werken van vier, door karakter, zeden en, om zulks in het voorbij-gaan te zeggen, ook door instellingen zeer verschillende volken op de aangegeven heden van Spanje hebbe gehad, mag men niet te veel verwachting koesteren van eene overeenkomst, die eerst in het leven treden zal. Overigens zal over geheel Europa wel de wensch worden geuit, dat aan het bloedvergieten spoedig een einde gemaakt, en aan het schiereiland de rust terug gegeven worde, welke het zoo zeer noodig heeft. Al wie derhalve tot bevrediging dezer landen of tot de afwendig van den burgeroorlog iets bijdragen kan, heeft zeker recht op de dankbaarheid van alle welgezinden.

BERLIJN den 15 Mei.

Uit het Ertzgehergte schrift men:
» Voor 4 jaren werd een Schotsche bergwerker een middel uit, om het ijzer spoedig te doen smelten, nauwelij, om den wind, die in den oven geblazen wordt, heet te maken. In de streken van Glasgow heeft men van deze uitvinding dadelijk gebruik gemaakt; en sedert heeft men dezelve in Engeland, in de Nederlanden, aan den Rijn en in Zwitserland gewijzigd en ingevoerd. Deze uitvinding is zeer nuttig; het voordeel bestaat daarin, dat 1 of 1 der brandmaterialen bezuinigd wordt. Deze bijna ongelooftelijke uitkomst heeft zich ook bewaard in onze ijzersmelterijen, waarin men er proeven mede genomen heeft. De lucht of wind wordt in den oven zelf of in eenen bijzonderen oven verwarmd of heet gemaakt, en het gebruik der brand-materialen daartoe is bij de gemelde opgave van bezuiniging mede gerekend. De blaas-machines moeten natuurlijk sterker zijn, dan die, welke men gebruikt, om de koude lucht aan te voeren.

FRANKFORT den 16 Mei.

De bewoners der wijk, in welke de staatsgevangenis gevonden wordt, hebben den 9 dezer hun verzoekschrift bij den senaat ingeleverd, om die van daar verwijderd te hebben. Onder de medeteekenaars telt men den bankier *Rothschild*. De arrestatiën duren hier steeds voort. De scherpshutter *Schäfer* zou opgespoord zijn, doch van den student *Altan* is nog niets vernomen. Men heeft bij nacht een zwart, rood en gouden kruis, zijnde de kleuren der Duitsche onruststokers, op het graf van den student *Rubner* opgerigt, doch de politie heeft het dadelijk weggenomen.

Het blijkt meer en meer, gelijk nog onlangs uit de betuigingen van den in zijne gevangenis overleden *Nahm*, dat de meesten der hier in hechtenis zittende staatsgevangenen slechts de werktuigen van volksleiders geweest zijn, die hen, ondanks zich zelf, tot roekeloze ondernemingen dwongen en zich naar Amerika en elders in veiligheid begaven, toen zij hunne plannen mislukt zagen.

Eenige onbeduidende vechterijen tusschen handwerkslieden en soldaten van het korps scherpsschutters uitgezonderd, is de rust hier in de laatste dagen volstrekt niet gestoord geworden.

— Blijkens nadere berigten uit Munchen, bleef alles daar rustig, doch hadden er verscheidene nieuwe arrestatiën, inzonderheid van studenten, plaats gegrepen, en was aan een aantal vreemdelingen op nieuw het land ontzegd, terwijl het gerucht werd won, dat de daar en elders genomene voorzorgen het gevolg waren van een ontdekt plan van opstand, die den 3 en 4 dezer door geheel Duitschland moest uitbreken. Volgens dit gerucht, wordt het getal der gearresteerden op 80, en dat der verbanneenen op ruim 30 begroot, met bijvoeging, dat onder hen, bij welke de politie huiszoeking gedaan had, zich de graaf *Montalembert*, pair van Frankrijk, bevond, een jong mensch van groote talenten en die met de hoofden der revolutionairen te Parijs briefwisseling zou gehouden hebben. Het moest prins *Metternich* zijn, die het Beijersche Bestuur van de zamenzwering had kennis gegeven, welke zich over het geheele land uitstreckte, met de bewegingen te Parijs en Lyon in verband stond en niet minder bevatte, dan een' gelijktijdigen aanslag op het leven aan alle Deutsche Vorsten. De ontdekking van dit komplot zou te Lemberg geschied zijn, waar, bij de plaats gehad hebbende beweging, altijd volgens gemelde geruchten, tusschen de twee- en driehonderd menschen het leven hadden verloren.

— Omtrent de quadruple-alliantie behelst een berigt uit Weenen de volgende aanmerkingen: »Het schijnt zich te bevestigen, dat tusschen Engeland, Frankrijk, Spanje en Portugal eene overeenkomst gesloten is, strekkende om de troon-prentenden uit het schiereiland te verwijderen, en dat men elkander wederkeerig het bezit heeft gewaarborgd. Men moet nu afwachten, of daardoor aan de bewegings-partij geene grootere inwilliging gedaan is, dan dezelve konde verwachten. Velen gelooven, dat de invoering van staatsregelingen met vertegenwoordiging op het schiereiland tot niets anders kan leiden, dan om den burgeroorlog als het ware voor altijd te doen voortduren; en wat in het geheel een dergelijke maatregel te beduiden heeft in landen, die zoo weinig op verandering gesteld zijn, blijkt niet slechts uit de nieuwere geschiedenis van Spanje, maar is ook door *Canning*, welken de vrienden van het stelsel der vertegenwoordiging gewis niet verdenken, zelve beleden, toen hij verklaarde, dat de Spanjaarden en Portugezen hunne ketenen lief hadden. In de betrekkingen van Frankrijk zoude zich eene merkwaardige hotsing kunnen opdoen, wanneer eenmaal te Madrid de parlements-tribune geopend is en de democratische drukpers ongebonden kan werken.»

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 16 Mei.

De *Morning-Post* sprak nog gisteren van geruchten, volgens welke lord *Palmerston* den post van staatssecretaris der buitenlandsche zaken zoude verlaten en door een' ander' vervangen worden. Ook de *Times* spreekt van oneenigheden in het kabinet.

— Men heeft tijdingen uit Lissabon tot den 5 Mei, en uit Santarem, Don *Miguels* hoofdkwartier, tot den 30 April. Ondanks den inval der Spanjaarden ten noorden van den Taag, welke, zoo al niets verder, minst genomen eene afwending en eene verzwakking van Don *Miguels* krachten ten zuiden dier rivier had kunnen te weeg brengen, schijnt dit in geen deele het geval geweest te zijn. In tegendeel heeft *Pedro's* generaal in Alentejo, *Bernardo de Sa*, of *Sa da Bandeira*, hoe zeer versterkt en weder opgerukt, andermaal herhaalde nederlagen geleden, welke hem naar Algarve terug gedreven hebben. Nadat hij namelijk door derwaarts gezondene hulp troepen, voornamelijk Belgen, op nieuw eene sterkte van ongeveer tweeduizend man verzameld had, was hij tot San Bartholomeus de Messines voortgetrokken. Aldaar grepen de Miguelisten, onder aanvoering van den generaal *Cabreira*, den 24 April hem aan en dreven hem terug tot Silves. Te Silves viel den volgende morgen vroeg een tweede gevecht voor met nog ongelukkiger uitslag voor de Pedroïsten. Onder zwaar verlies, vooral van ruitery, werden zij uit hunne stelling tot naar Villa Nova de Portomas gedreven, waar het overschot hunner divisie naar het twee uren van daar gelegen Lagos overgescheept is. Op die stad na is geheel Algarve weder in Don *Miguels* magt, en de berigten zeggen, dat *Cabreira* met veel vreugde te Faro ingehaald is; hij maakte zich gereed, om *da Sa* ook uit Lagos te verjagen.

In het noorden schijnt *Pedro* de onderneming te Figueira te hebben doen hervatten. Den 7den is admiraal *Napier* met drie korvetten en eene stoomboot gezien, naar gemelde haven onder zeil zijnde, en den 9den heeft onze sedert te Falmouth aangekomene stoomboot *Flamer* eene andere stoomboot, de stad *Edenburg*, ontmoet, welke met officiële dépêches naar Lissabon onder weg was, inhoudende, dat *Napier* den vorigen dag, dus den 8sten, Figueira bemagtigd had. Men wacht thans de bevestiging, die des te noodiger is, daar op dit oogenblik eene menigte geruchten in omloop gebracht wordt, zoo het schijnt bestemd, om eene leening tegen te werken, welke men verzekert, dat Don *Miguel* en Don *Carlos* alhier willen beproeven.

De *Morning-Post* verzekert, dat de inneming van Figueira in de City geen geloof vindt, en acht dezelve daartoe ook te minder gerechtigd, vermits men gelijktijdig berigt heeft van onderscheidene voordeelen, door *Miguels* troepen in het noorden behaald. Volgens dezelve, was *Villa-Flor* (de hertog van Terceira) te Moncorvo door de Miguelisten omsingeld; *Torres*, de gouverneur van Oporto, was gedwongen geworden Guimaraens te ontruimen en zich binnen zijne linien op te sluiten; geheel de zuider-oever van den Douro was door Don *Pedro's* aanhangers ontruimd, en die van zijnen tegenstander trokken hunne magt te Vizeu, Coimbra en Figueira bijeen.

Ondertusschen ontbreekt het niet aan losse en weinig geloofbare geruchten ook ten voordeele dezer partij. Onder dezelve is, dat Don *Carlos* te Badajoz zoude binnengerukt en aldaar tot Koning van Spanje uitgeroepen worden.

Men verwacht, dat Don *Pedro's* minister *Silva Carvalho* een nog nadeeliger doekreet, dan het vorige, tegen de Engelsche belangen zal nemen. Het eerste had alleen de tollën op gelijken voet gebracht. Het thans verwaachte moet, zegt men, alle voorregten vernietigen, welke de Engelschen in Portugal genoten.

Inmiddels heerschen er tusschen onze officieren in *Pedro's* dienst niet alleen met de Portugesche magten, maar ook onderling, oneenigheden, die somwijlen van den verregaanden en ergerlijken aard worden. Dus hebben, hij eene in het laatst van April gevoerde en publiek geworden briefwisseling, de majoor-generaal en adjudant van Don *Pedro*, sir *John Milley Doyle* en de brigadier-generaal *A. Bacon* elkander van diefstal en schurkerij beschuldigd. De eerstgemelde heeft vervolgens een tweegevecht geweigerd en is des anderen dags uit *Pedro's* dienst ontslagen.

Van den 17den. In den *Morning-Post* van heden leest men, doch zonder opgave van de bron, waaruit hetzelfde geput is, het volgende artikel:

»Om te gemoet te komen aan de moeilijkheden, welke gesproken zijn uit de weigering van *Nassau*, om in het afstaan van Luxemburg te stemmen, heeft Pruisen voorgesteld, dat Holland dit grondgebied zou behouden en dat Limburg aan België overgedragen zou worden. De zwagheid tegen dit voorstel is, dat Luxemburg aan den Koning der Nederlanden als Groot-hertog toebehoort, en dat Holland geen belang heeft bij dit grondgebied; terwijl Limburg, daarentegen, zoo het aan Holland werd afgestaan, een nationaal eigendom zou wezen.»

— Uit de laatste berigten van New-York, die tot den 26 April loopen, blijkt, dat de spanning, welke reeds sedert eenige maanden in de Vereenigde Staten heerscht, ter zake van een geschil tusschen den president *Jackson* en het bestuur van de bank, gedurig toeneemt en bedenkelijker wordt. Genoemde bewindsman heeft voor eenigen tijd gelast, dat de gouvernementsgelden, die in de bank neergelegd waren, daaruit zouden geligt worden; doch het bestuur der bank heeft zulks, als strijdig met de bestaande wetten en de magt van den president, geweigerd. Na gedurende drie maanden daarover beraadslaagd te hebben, heeft de vergadering der volksvertegenwoordigers een besluit genomen ten gunste van den president, doch daarentegen heeft de senaat deszelfs gedrag als onwettig veroordeeld. De president heeft laatstelijk plegtig en nadrukkelijk tegen dit senaats-besluit geprotesteerd, doch nu is in den senaat het voorstel gedaan, om dat protest niet aan te nemen.

— Den 15 April heeft, volgens de laatste tijdingen uit Amerika, te Boston eene openbare vergadering plaats gehad, die door ruim tienduizend menschen is bijgewoond en waarop met groote toejuiching verscheidene besluiten zijn genomen, om de krachtdadige pogingen der oppositie-partij te New-York tegen de regering van den president *Jackson* goed te keuren. De twist tusschen beide partijen schijnt van dag tot dag ernstiger te worden.

Van den 18den. In het Parlement heeft sir *Fyryan* op den 16 dezer van de ministers inlichting gevraagd nopens het traktaat, tusschen Engeland, Frankrijk, Spanje en Portugal gesloten. De minister *Palmerston* heeft hem geantwoord, dat dit verdrag reeds door de drie eerste Mogendheden was goedgekeurd; zoodra ook de ratificatie van Portugal, die elk oogenblik verwacht werd, ontvangen was, zoude het ter kennis van het Parlement gebracht worden. Zijne lordschap erkende, dat de Spaansche generaal *Rodill* in Portugal binnengekomen was met volle toestemming van de Portuge-

sche regering en met goedkeuring van het Engelsch gouvernement; zijne krijgsvorrigtingen hadden zich bepaald tot het verdrijven van Don *Carlos* en diens partijgenagers van de grenzen van Spanje, en hij had niet gezamenlijk met Donna *Maria's* troepen tegen Don *Miguel* gehandeld, hoe zeer het waar was, dat eenige zeer belangrijke, sterke steden gebruik gemaakt hadden van de bescherming, die zij geloofden, dat de tegenwoordigheid van den Spaanschen veldheer haar toezeide, om zich uit eigene beweging voor Donna *Maria* te verklaren. Omtrent de voorwaarden of bepalingen van het verdrag zelf wilde de minister zich voor als nog niet uitlaten.

FRANKRIJK.

PARIJS den 16 Mei.

De wet, waarbij den minister van oorlog de noodige gelden worden aangewezen, om 360,000 man onder de wapenen te houden, is doorgegaan. Het gevraagd krediet voor 1834 is geheel toegestaan; doch voor 1835 zijn slechts negen, in plaats van tweentwintig miljoenen verleend, daar de uitgaven alleen voor den tijd van zes maanden zijn ingewilligd.

De Kamer heeft de wet met 230 tegen 88 stemmen aangenomen.

— De heer *Perrin* heeft bij de Kamer der Gedeputeerden voorgesteld, om het arrest van het hof der Pairs, waarbij de maarschalk *Ney* ten dood veroordeeld is geworden, van de registers van dat Hof uit te schrappen. Zeven afdeelingen der Kamer hebben zich tegen het voorlezen van dit voorstel verklaard.

— De kiezers van het elfde arrondissement van Parijs hebben, in plaats van den heer *Barthe*, die pair van Frankrijk geworden is, den ministeriële kandidaat, den heer *Demonts*, tot Gedeputeerde gekozen en wel met eene overgrootte meerderheid van stemmen.

— Men spreekt van eene buitengewone promotie bij het leger. Acht maarschalken de camp zouden tot luitenant-generaals en vijftien kolonels tot den rang van generaal bevorderd worden.

— Van Madrid schrijft men, dat de ligting van vijftientwintig duizend man voor het eger plaats heeft gehad, doch dat de armee in het noorden aanzienlijke versterkingen behoeft en de generaal *Quesada* van gevoelen is, dat men, om zich met vrucht in het oproerige Biskaye en Navarre staande te houden en onnut bloedvergieten te besparen, ten minste 40,000 man noodig heeft.

De Carlisten hebben, ten getale van omtrent 800, een' aanslag op Irun gewaagd, doch zijn door zestig man der troepen van de Koningin, waarbij zich eenige wakkere burgers gevoegd hadden, zoo nadrukkelijk ontvangen, dat zij tot den afloft genoodzaakt zijn geworden. Zij behoorden tot de bende van *Sigastibela*, welke te Tolosa staat en ongeveer tweeduizend man telt.

— Nopens het verlies, hetwelk de generaal *Quesada* den 23 April tegen *Zumalacarragny* geleden heeft, leest men in het dagblad van Madrid, van den 2 Mei, het volgende: »Op zijnen togt van Vittoria naar Pampeluna werd *Quesada* onderrigt, dat de rebellen (de Carlisten) zich verenigd hadden, om hem af te snijden; daar hij meende, hen twee uren vooruit te zijn, werd hij overvallen in eene kleine valei, omringd van beken en bosschen. De generaal erkent, dat zijne kolom, door drie kanten van den vijand omringd, zich in eenen hachelijken toestand bevond en 150 man heeft verloren; het gelukte hem echter de hoogte te bereiken, van waar hij de aanvallen beter kon afslaan. Het konvooi was echter behouden te Pampeluna aangekomen.»

— De Kamer der Gedeputeerden heeft eergisteren beraadslaagd over de wet, waarbij straffen worden bepaald tegen degenen, welke wapenen in bezit houden, — in geval van opstand, zich van dezelve tegen het openbaar gezag bedienen, — openbare en bijzondere gebouwen aantasten en vermeesteren, en deel nemen aan het opwerpen van barricaden in de straten. De oppositie heeft de meeste dezer bepalingen bestreden, als onnuttig, te gestreng, leidende tot willekeur en dwingelandij; hare redenen hebben den minister *Persil*, dien men veel standvastigheid, ja zelfs stoutmoedigheid toeschrijft, maar welke ook dikwerf blijken geeft van oplopendheid, aanleiding gegeven, om uit te roepen, dat de opposanten zich kennelijk voordeden als de begunstigers van het oproer. Deze uitval is door de oppositie zeer kwalijk opgenomen, en is gevolgd door eene zoodanige uitbersting van ongenoege, dat de beraadslaging heeft moeten worden gestaakt. De heer *Persil* heeft zich eenigermate verontschuldigd, en nadat de gemoederen bedaard waren, is de wet gisteren met 230 tegen 88 stemmen aangenomen. — Het ontbreekt niet aan snerpende aanmerkingen van de zijde der monarchalen nopens de staatkunde van het bewind van Koning *Philips*, 't welk alsnu zijnen oorsprong geheel en al verloochent, of liever, 't welk poogt te zorgen, dat het door het middel, aan hetwelk het zijn aanzijn verschuldigd is, op zijne beurt niet worde omvergeworpen. — Een der Gedeputeerden gevraagd hebbende, of de Julij-helden dan de munitioneergeweren niet zouden mogen behouden, die zij in 1830 op de koninklijke garde hadden vermeesterd, heeft de heer *Persil* zich gehaast te antwoorden: »neen! want zij behooren aan 't bewind.» De schrijvers van het monarchale avondblad meenen, dat men zich niet korter, noch beter kan uitdrukken tot betoog, dat ook de kroon, welke de opstandelingen hebben vermeesterd en over welke zij hebben beschikt, hun niet toebehoorde, en aan den wettigen eigenaar moet worden terug gegeven.

— Uit Bern schrijft men, dat, aangezien de besturen van twintig kantons der Bondsvergadering het verlangen te kennen gegeven hebben, dat de uitgewekenen, die aan den laatsten inval in Savoye deel hebben genomen, zouden verwijderd worden, de groote raad een besluit uitgevaardigd heeft, waarbij bepaald wordt, dat de maatregelen, welke de uitvoerende raad, sedert het besluit van den 12 Maart, in die zaak genomen heeft, goedgekeurd worden; dat de Poolse uitgewekenen, die persoonlijk aan den inval deel hebben genomen, niet op het grondgebied van het gemeenebest geduld, en dadelijk daarvan terug gezonden zullen worden; en dat de uitvoerende raad met de naleving van dit besluit belast is.

De vreemde ministers, welke te Zurich huisvesting hadden besteld, hebben, daar het bestuur van Bern aan den wensch der Mogendheden voldaan heeft, tegenbevel gegeven.

Van den 17den. Gisteren heeft de Kamer der Gedeputeerden beraadslaagd over een ontwerp van wet, waarbij een supplementair krediet van 400,000 franken werd gevraagd voor het viere van de verjaardagen der omwenteling van Julij. Dit ontwerp is door eenige leden bestreden, op grond, dat het *duurheid* was, gelden tot het bedoelde einde toe te staan, terwijl 's lands inkomsten een tekort van 50 miljoenen opleverden. De ministeriële hebben daartegen aangevoerd, dat hier geene bedenkingen van spaarzaamheid te pas kwamen; want dat het de erkenning en vereering der Julij-revolutie gold, en dat het schandelijk zoude zijn, die revolutie-dagen niet te viere. De heer *Duperron* stelde voor, dat men de gevraagde som op slechts 100,000 fr. zoude bepalen; hij verklaarde daarbij, dat hij niet behoorde onder degenen, die hadden zamengespannen, om de gebeurtenissen van Julij te doen geboren worden; — dat hij naderhand, toen de revolutie volbragt was, zich met dezelve heeft verenigd; — maar dat hij vervolgens met groote smart ondervonden heeft, dat de omwenteling van haar doel geheel is afgeweken en de constitutionele beginselen heeft verzaakt. — Ten laatste heeft een der leden voorgesteld, dat men de gevraagde som op 200,000 fr. zou stellen, en zulks is met 173 stemmen aangenomen, doch niet minder dan 121 leden hebben zich tegen het ontwerp verklaard. — De omstandigheid, dat de Kamer juist terstond na het maken van strenge verordeningen tegen revolutionaire woelingen, op uitnodiging van het bewind, weder gelden toestaat tot het viere der Julij-revolutie, geeft aan de legitimisten stof tot bijtende aanmerkingen.

Vervolgens heeft de Kamer beraadslaagd over een ontwerp van wet, waarbij een krediet van een miljoen gevraagd werd tot onderstand van degenen, die bij den laatsten opstand in Lyon hunne bezittingen verloren hebben en in armoede gedompeld zijn. Dit ontwerp is bestreden, op grond, dat de ingezetenen van Lyon zelve de oproerigen in hunne stad hadden behooren te bedwingen, en daardoor de tusschenkomst der troepen en de hierdoor veroorzaakte schade zouden verhinderd hebben. Andere leden hebben daartegen aangemerkt, dat de nationale garde te Lyon door het bewind onthouden was, en dat bovendien de burgers met kracht van wapenen belet zijn, om zich op de straten te vertoonen en alzoo pogingen aan te wenden tot het herstel der orde. De ministeriële zijn door deze bedenkingen niet weinig in het nauw geraakt. De heer *Thiers* heeft aan den eenen kant de ontbinding der nationale garde en aan de andere zijde de tegen de burgers van Lyon genomene maatregelen trachten te regtvaardigen, en voorts aangemerkt, dat de rampen van Lyon even min aan de Lyonnezen als aan het gouvernement te wijten zijn; — dat de ingezetenen dier stad geleden hebben voor eene zaak, die niet de hunne was, maar geheel Frankrijk betrof; — en dat derhalve de voorgestelde schadevergoeding van landswege allezijs billijk was. — Ten laatste is het ontwerp verworpen met 189 tegen 109 stemmen, en alzoo den Lyonnezen alle onderstand ontzegd.

De Kamer der Afgevaardigden heeft in deze zitting van gisteren wederom een voorbeeld van die in consequentie gegeven, van welke zij reeds zoo menigwerf blijken heeft opgeleverd. Men stemde hoofds wijze over het 1ste artikel der wet, waarbij een onderstand aan de stad Lyon was toegekend, en dit artikel werd aangenomen; en echter leverde de geheime stemming eene meerderheid van 80 stemmen op tegen het geheel der wet; zoodat 80 Gedeputeerden den moed niet hebben gehad, om voor hunne gevoelens uit te komen, en die, na klaarlijklijk voor den onderstand gestemd te hebben, thans schroomvallig eene zwarte hoon in de vaas hebben gelegd.

Alle dagbladen stemmen heden overeen met de wijze van handelen der Gedeputeerden Kamer jegens Lyon te wraken. Van het *Journal de Paris* tot den *National* en de *Quotidiens*, allen verwijten aan de Kamer de inconsequentie harer stemming. Sommigen willen zelfs beweren, dat het ministerie niet met leedwezen de verwerping der wet gezien heeft; maar, onzes bedunkens, spreekt de redevoering van den heer *Thiers* deze bewering ten sterkste tegen.

Men wil, dat de heer *Martinez de la Rosa* aan de ministers van Rusland, Pruisen en Oostenrijk te Madrid aangezegd hebbe, dat zij Spanje moeten verlaten, en zij hunne respectieve kabinetten binnen een gegeven tijdsbestek Donna *Isabella II* zullen hebben erkend. Deze ministers hebben geantwoord, dat zij het *Estatuto-Real* aan hunne Hoven hebben opgezonden, en dat vermoedelijk de erkenning spoedig zal volgen.

Een partikuliere brief uit Madrid, van den 9 dezer, meldt, dat er den 6den des avonds zamenscholingen van personen hebben plaats gehad, waarbij ontuchtige liederen gezongen werden, in welke de naam der Koningin werd opgemerkt.

Men spreekt van de ontbinding der Kamer tegen den 29 dezer. Men zegt, dat de Koning bij die gelegenheid eene redevoering zal houden.

De heer *Marting*, onlangs tot procureur-generaal bij het Hof van Parijs benoemd, die, als rapporteur der commissie over het ontwerp van wet tegen de associatiën, zich in zoo hooge mate de vijandschap der liberale oppositie heeft op den hals gehaald, is te Donoy met eene meerderheid van 105 tegen 65 stemmen tot afgevaardigde verkozen.

Het traktaat van het viervoudig verbond, tegen hetwelk men de reclamatiën van den Russischen gezant ontvangen had, heeft thans aanleiding gegeven tot eene nieuwe nota, die eergisteren door den Oostenrijkschen gezant is overhandigd geworden. (Constitutionnel.)

In het Lyonsche dagblad *le Réparateur* leest men:

De schrik was dezen morgen (11 Mei) in eenige voorsteden en omliggende gemeenten verspreid. Vóór vijf uren bezetteden talrijke detachementen troepen St. Just, St. Inrénée, St. Foy de Brotaux en de Charpennes; eene schildwacht werd voor de deur van elke woning geplaatst; het was ten strengste verboden, de huizen te verlaten, zelfs ten behoeve der melkmeiden werd geene uitzondering gemaakt. Er werden vervolgens allerwegen huiszoekingen gedaan, om insurgenten te vinden, die zich tot op dat oogenblik aan de nasporingen der politie hadden weten te onttrekken. Men verzekerde ons, dat men er een dertigtal heeft in hechtenis genomen, die, onder het geleide van gendarmen en dragonders, in drie malen naar het stadhuis overgebracht zijn.

Wij hebben reeds vroeger gesproken van het vermoedelijke verhuizen van industriëlen en van de nadeelige gevolgen hiervan voor onze stad. Maar te meer vreezen wij thans, dat deze verhuizingen plaats zullen hebben, wanneer met elken dag, in de door de werklieden bewoonde wijken, de huiszoekingen, de gevangennemingen, de maatregelen van den staat van beleg veelvuldiger worden! De onschuldige, uit vrees eener aanklacht, vlugt en vestigt elders zijne woonplaats. En zelfs bepalen zich deze plagerijen niet tot de stad alleen; ook in alle naburige departementen, zelfs in de kleinste gemeenten, beginnen dezelve op nieuw, de gevangenis worden geopend voor de beuzelachtigste gebreken in de papieren. Men zoude wanen, dat een buitenlandsche invloed die Franschen, welke het geluk hun lands uitmaken, tot het verlaten van hun land noodzaakt.

Men schrijft uit dezelfde stad: Te vier uren werden omstreeks twintig personen, waaronder een zeventigjarige grijsaard, zwaarmet ketenen beladen en door de gendarmerie verzeld, naar het stadhuis overgebracht. (Offic. Corresp.)

In den *Courrier de Lyon* leest men:

Het is onnoodig zulks te verbergen; sedert de jongste gebeurtenissen van April, heeft de wrok der overwonnenen zich getoond door pogingen, de strijders der republiek, de paal-, deur- en vensterhelden overwaardig. Des nachts worden kleine afzonderlijke posten aangevallen; de schildwachten worden door deze ellendelingen met steenen en gewerschoten aangerand, die zich nu eens op eenen kleinen afstand verbergen, dan weder met den schijn der vredelievendste gezindheid naderen, en al tijd wintgen op het eerste schot, hetwelk de schildwacht op hen lost.

Wij laten hier eenige, helaas te stellig ware daadzaken volgen nopens dezen Beduinen-oorlog, deze republikeinsche chouannerie, die in de tweede stad van Frankrijk tegen Franschen gepleegd wordt door mannen, die wellicht ook Franschen zijn. In den nacht van Zaterdag op Zondag werd de post bij St. Barthélemy, bestaande uit vier man en een korporaal, door een half dozijn dezer ellendelingen overvallen, nadat zij zich, zonder den argwaan der schildwacht te verwekken, dezen nabij genoeg genaderd waren, om hem eenige steenen toe te werpen, waarvan hem een aan het hoofd kwetste.

In denzelfden nacht werden op de schildwacht van Perrache twee schoten gelost, waarvan hem gelukkig geen heeft getroffen; hij heeft dit schot beantwoord, en moet, om naar de sporen van bloed, die men ontdekt heeft, te oordeelen, eenen der aanvallers gewond hebben.

Woensdag der afgeloopen week werd, omtrent middernacht, een geweer afgeschoten op de schildwacht, geplaatst aan den hoek van het fort der Brotteaux. De kogel verbrijzelde den ongelukkigen soldaat den hiel. Men is Donderdag genoodzaakt geweest, hem de amputatie te doen ondergaan. Heden vernemen wij, dat hij de gevolgen daarvan niet heeft kunnen uitstaan en onder zijne smart bezweken is.

In den voorlaatsten nacht werden mede eenige schoten gelost tegen de redoute der Charpennes. Eene expeditie der politie, gisteren morgen naar dien kant bewerkstelligd, heeft de gevangenneming van vier of vijf verdachte personen ten gevolge gehad. Om de geheele waarheid te zeggen, moeten wij hierbij voegen, dat er bijna geen dag voorbij gaat, op welken men niet hoort van eenige soortgelijke pogingen, even hatelijk en lastig als die, welke wij zoo even vermeld hebben.

Van den 19den. Men is bijna zonder nieuws van aanbelang. Hetgene onze hoofdstad voornamelijk bezig houdt, is de toestand van den generaal *Lafayette*. Hij is plotseling door eene zeer ernstige ziekte aangegrepen geworden, welke onze bladen eene verderfelijke koorts noemen (*une fièvre perniciouse*). Verscheidene geneeskundigen, onder anderen de heeren *Andral*, *Marjolin* en *Claquet*, waren bij hem geroepen. Men meende gisteren namiddag eenige beterschap te bespeuren, en heden op den middag kondigde het ochtendbericht van den *Messenger* aan, dat de heer *Lafayette*, dank zij zijn krachtig ligchaamsgestel, gisteren avond buiten gevaar geacht werd. Een bericht van dezen namiddag echter, kwart vóór twee uren geschreven, behelst onder anderen het volgende:

Wij hebben het leedwezen te vernemen, dat de heer *Lafayette* sedert een uur zeer slecht is; alle ontrustende keptoeken hebben zich andermaal opgedaan. De geneesheeren hebben sedert heden morgen het huis van den heer *Lafayette* niet verlaten en zijn nu op dit oogenblik in raadpleging. Men hoopt echter nog steeds, dat niet alle hoop verloren is.

Gisteren heeft de toestand van den heer *Lafayette* eenigen invloed op de fondsen gehad, nadat men voor onrusten bij zijne begrafenis vreesde.

In de behoefte, welke de Spaansche regering gevoelt, om allerwegen hare wapens te verspreiden, is olangs ook een koninklijk besluit in het licht gekomen, volgens hetwelk de nieuwelingen in de kloosters, den vereischten onderdom behoevende, niet langer van de krijgsmagt verschoond zullen wezen. Terwijl intusschen van den eenen kant dit besluit alweder een der maatregelen is, die sedert geruime tijd de geestelijkheid zoo zeer verbitteren, merkt men van den anderen kant aan, dat het tot niets anders dienen zal, dan om de Carlistische banden te versterken. Vol van de beginselen, welke zij onder de kloosterlingen hebben ingezogen, zullen deze jonge lieden, zegt men, naauwelijks de wapenen in handen hebben, of zij zullen met dezelve tot de partij van Don *Carlos* overloopen; iets waartoe de gesteldheid van den Spaanschen grond menigvuldige gelegenheid verschaft.

Don *Carlos* heeft officieel doen verklaren, dat hij piumer eenige leening zal erkennen, welke de thans bestaande regering gedaan heeft of zou willen doen. Zie hier het door hem met betrekking hiertoe genomen dekreet, hetwelk zijn eerste minister, de bisschop van *Leon*, aan de opper-junta van Navarra, welke te *Elisendo* zitting heeft, als ook aan de agenten van den prins te Londen en te Parijs heeft doen mededeelen.

De officiële courant van Madrid heeft een dekreet publiek gemaakt, hetwelk inschrijvingen verlangt tot het bieden naar eene leening van 200 millioenen realen in klinkende munt, welke het revolutionaire bewind behoeft, om de dagen van rouwen smart, die het tegenwoordige tijdvak gedenkwaaardig in de jaarboeken der monarchie zullen maken, arglistiglijk te verlängeren. Dienvolgens heeft de Koning onze heer, dien God behoeft, goed geoordeeld te verklaren, dat alle leening of verbindtenis, door het zoogenaamde gouvernement der Koningin-regentes van Spanje, sedert den 29 September des vorigen jaars aangegaan, nietig en van geene kracht zullen wezen; mogende dezelve onder geen voorwendsel hoegenaamd als staatsschuld aangemerkt, noch onder de zettige schulden der monarchie opgenomen worden.

Volgens een leger-bulletin der krijgsmagt van Don *Carlos* in Navarre, moet de Carlistische kolonel *Eraso* nu laatstelijk den kolonel der Koningin *Lucarres* geslagen, hem een verlies van 75 dooden en 100 gekwetsten toegebragt en vele geweren, als ook ammunitie bemagtigd hebben. Te Irun, te Fontarabie en elders langs de treinen verschijnen de opstandelingen wanneer zij willen, dwingen de troepen zich

gn hunne versterkte kazernen op te sluiten, en voeren de ambtenaren weg, om dezelve te fusilleren.

Naar men verneemt, heeft *Mehemed Ali* eenen Franschen scheeps-kapitein, den heer *Besson*, tot vice-admiraal zijner vloot benoemd. Onze papieren merken aan, dat dit de eerste maal is dat een Christen in een Mahomedaansch land tot zoo hoog eene waardigheid verheven wordt.

Er had gisteren op de beurs een gerucht geloopt, luidens het welk het gouvernement der Vereenigde Staten, toen het vernam, dat de Fransche Kamer de betaling der 25 millioenen aan vergoedings-gelden verworpen had, kaper-brieven tegen onzen handel had uitgegeven. De *Messenger* zegt te kunnen instaan, dat, tijdens het vertrek der laatste berigten uit Noord-Amerika, den 26 April, de verwerping der wet er nog niet bekend was.

BELGIE.

BRUSSEL den 20 Mei.

Men zegt, dat de jonge prins aanstaanden Zaterdag zal worden begraven. Intusschen zal hij in het paleis op een paradedoor het publiek gezien kunnen worden.

Eene dagorder van den minister van oorlog maakt aan het leger het overlijden van den jongen prins bekend en bepaalt, dat hetzelfde gedurende eene maand den rouw zal dragen. Een zwart floers zal aan elk vaandel, alsmede aan elken officiers degen worden bevestigd, terwijl de generaals en hoofd-officiëren buitendien om den linker-arm een rouwfloers zullen dragen.

De regthank van Namen heeft, in de zaak van den advocaat *Machot*, geoordeeld, dat het dragen van het lint van de orde van den Nederlandschen Leeuw niet gelijk stond met het dragen der decoratie zelve. Dien ten gevolge is de heer *Machot* vrijgesproken.

In den *Messenger de Gand* leest men het volgende: Alle revolutionaire dagbladen bezighen en chorus het ontwerp van wet, dat, met vernietiging van art. 14 der constitutie, de Orangisten en zelfs de onpartijdige lieden heletten moet hunne meening nopens de politieke gebeurtenissen te uiten, wanneer deze niet vijandig is tegen de Vorsten van het Huis van Oranje.

Zoo zal het voortaan aan de dagbladen verboden zijn te zeggen, dat Koning *Willem* een Godshuis van hefdadigheid heeft gesticht, eenige sommen gelds aan de armen heeft geschonken, onze fabrieken heeft beschermd; dat hij de administratieve scheiding tusschen de beide deelen van het Koninkrijk der Nederlanden toestemt, geen wrok of toorn jegens de muiters voedt; dat hij geneigd is hun alles te vergeven; dat hij, zelfs zonder denkbeeld van wraak, mijnheer *van Bommel* en diens gelijken veracht, die laaghartig jegens hem hunnen eed hebben verbroken; dat de terugkeer onder zijn bewind de werkzaamheid van alle nijverheidstakken herstellen, en vertierwegen openen zoude, zonder welke het voor België onmogelijk is langen tijd te bestaan, zoodanig als het thans is; dat buiten dien terugkeer wij noch nationale onafhankelijkheid noch burgerlijke vrijheid kunnen genieten; dat, met één woord, het Belgische grondgebied, zoodanig als het 15 November-traktaat het maken wil, geene tien jaren van Holland kan gescheiden blijven, welk land hetzelfde schier aan alle zijden zal omringen en afsluiten; dat wij door de ellende zullen genoodzaakt zijn, ons, zonder voorwaarde, in de armen onzer naburen te werpen, en dat het voorzigtig en zelfs noodzakelijk is, om, terwijl wij het nog kunnen, eene zoodanige gebeurtenis te voorkomen, door overeenkomsten, die onze regten en vrijheden verzekeren.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 18 Mei

Bij eene resolutie van Z. Exc. den minister van financiën, van den 28 April j.l., heeft Z. Exc. den provinciale gouvernemen ten herinnerd aan eene, door Z. Exc. den minister van justitie aan de regterlijke ambtenaren op nieuw kenbaar gemaakte bepaling, dat deurwaarders en griffiers onbevoegd zijn tot het houden, in deze hunne hoedanigheid, van openbare verkooping of verpachtingen van onroerende goederen, te welker gelegenheid van de zijde des ministers van financiën opzettelijk is onderzocht, hoe de akten, welke dien ondanks door deze openbare ambtenaren, wegens verkooping of verpachtingen van dien aard, mogten worden opgemaakt voor de zegel- en registratiewetten, moeten worden beschouwd, waartoe Z. Exc. te meer aanleiding had gevonden, door de decisie van den 10 Januarij 1826, no. 99, waarbij is beslist, dat, hoe zeer zoodanige akten, in gevolge art. 1318 van het burgerlijk wethoek, als onderhandsche te beschouwen zijn, dezelve niettemin op het reperi torium moeten worden gebragt, en binnen den termijn, voor de akten van deurwaarders bepaald, aan de formaliteit van registratie zijn onderworpen. En heeft Z. Exc. de minister, in aanmerking nemende, dat deze akten toch niet gezegd kunnen worden te zijn akten van het ministerie eens deurwaarders, of te behooren tot zoodanige geregelijke akten, welke volgens de wet aan de registratie op de minute onderworpen zijn, en dat deze de eenigen zijn, welke, naar luid van art. 49 der meer gezegde wet van den 22 Frihaire, 7de jaar, door deurwaarders en griffiers moeten worden gereperi toerd, en wegens welke zij, in gevolge art. 29 derzelfde wet, de regten moeten betalen, bepaald, dat die regten niet van de ten deze bedoelde akten kunnen worden gevorderd, en dat dezelve, voor de toepassing der wetten op het zegel en de registratie, met onderhandsche akten behooren te worden gelijk gesteld. Ten slotte van deze resolutie wordt gezegd, dat, hoe zeer het nu niet te verwachten is, dat de deurwaarders en griffiers, welken van wege Z. Exc. den minister van justitie op nieuw hunne onbevoegdheid is voorgehouden, in die hoedanigheid nog publieke verkooping of verpachtingen van onroerende goederen zullen houden, hetgene bij bevinding door de ambtenaren der registratie aan den officier van de justitie bij de regthank, onder welker ressort de afwijking is begaan, moet worden gedenuncieerd, zoo heeft de minister van financiën het nogtans doelmatig geoordeeld, de gouverneurs te verzoeken, om de ambtenaren der registratie met deze Z. Exc. wijze van beschouwing der bedoelde zaak bekend te maken, en hen aan te schrijven, om voortaan de bewuste akten, wanneer dezelve nog mogten voorkomen, voor de toepassing der zegel- en registratiewetten, als onderhandsche akten van verkoop en verhuur aan te merken.

Aan den staatsraad en hoogleeraar mr. *C. J. van Assen* is dezer dagen, op deszelfs verzoek, door Z. M. eervol ontslag verleend geworden uit zijne betrekking van secretaris-generaal bij HH. KK. HH. den Prins Veldmaarschalk en den Admiraal en Kolonel-Generaal.

Van den 19den. Het te Helvoetsluis op 1.1. Donderdag aangekomen schip *Indiaan*, kapitein *Kuyck*, van Batavia den 22 Januarij l.l. vertrokken, is gepraaid geworden op 48 graden zuiderbreedte door Zr. Ms. fregat *Algiers*, kapitein-luitenant *Luttenburg*, hetwelk den 2 Februarij van de reede van Batavia was gezeild, aan boord hebbende den gewezen gouverneur-generaal van den *Bosch*; alles was wel aan boord. Men dacht een der Azorische eilanden te zullen aandoen. Op de *Anna Catharina*, kapitein *Feer*, waarmede de heer *Ram*, gewezen president der faktory van de Nederlandsche handelsmaatschappij op Java, terug keert, bevindt zich de kapitein ter zee *Wardenburg*, die vóór zijn vertrek uit Java, op den 16 Januarij, het kommandement over Zr. Ms. zeemagt in Oostindië aan den daartoe benoemden schout-bij-nacht *J. H. Bolken* heeft overgegeven.

De jeugdige zoon van Vorst *Leopold* is den 16 Mei overleden. Reeds vroeger was gebleken, dat dit kind, hetwelk den 24 Julij 1833 was geboren en bij den doop de namen *Lodewijk Philips Leopold Victor Ernst* had ontvangen, van een zwak ligchaamsgestel was. Men vindt omtrent deze gebeurtenis de beide volgende berigten in den Belgischen *Moniteur*:

» *Laken den 16 Mei, te negen uren des avonds.* De Kroonprins, wiens toestand vrij voldoende was, is in den afgeloopen nacht weder ingestort, en zijn leven is daardoor in het grootste gevaar.

» *Laken te elf uren des avonds.* De ongunstige verschijnselen hebben zich reeds vermeerderd. Er zijn stuipen bijgekomen. De Kroonprins is des avonds te tien uren vijfendertig minuten bezweken.

Naar het schijnt, zal het lijk van den zoon van Vorst *Leopold* in den grafkelder der oude Hertogen van Brabant worden bijgezet. Die grafkelder bevindt zich in het koor der St. Gudula-kerk te Brussel, en was na den dood der aartshertogin *Isabella*, en dus sedert ruim twee eeuwen, niet geopend geweest. In den avond van den 17 Mei heeft men zich in dien grafkelder begeven, en daarin, onder anderen, een grafgesticht van een der hertogen van Brabant uit de veertiende eeuw gevonden, op het welk een buitengewoon zware degen met een uit zilver gedreven gevest werd bewaard.

HH. MM. de Koning en de Koningin zijn heden morgen te 11 uren uit deze residentie naar het Loo vertrokken. Gisteren avond heeft zich Z. K. H. Prins *Frederik* naar den Helder begeven, waarschijnlijk om, gelijk vroeger gemeld is, het linschip *de Zeenw*, waarop de jongste Zoon van den Prins van Oranje zich zal inschepen, vóór deszelfs vertrek naar de Oostzee, in oogenschouw te nemen. Morgen wordt Z. K. H. alhier reeds terug verwacht.

